

Hvilke eksempler er mest realistiske i bilag II og bilag III?

*Svar* (besvaret af energiministeren):

Spørgsmålet om, hvilke eksempler der er mest realistiske i bilag III, kan ikke umiddelbart besvares. Alle eksempler er for så vidt realistiske, i og med de konkret ville kunne optræde.

Det kan imidlertid tilføjes, at vurderingen af, om et felt skal udvikles, bl.a. fastlægges ud fra den interne rente, men også en række andre nøgletal såsom pay-outperiode, nutidsværdi m.v. lægges til grund for vurderingen. Når f.eks. den interne rente lægges til grund for vurderingen, afhænger kravene til dennes størrelse i høj grad af, med hvilken sikkerhed forekomsten betragtes. Såfremt der kun har været boret en enkelt efterforskningsboring, vil kendskabet til forekomsten være begrænset. Jo flere afgrænsningsboringer der er udført, jo større vil kendskabet til strukturen og produktionsegenskaberne være. Med den øgede grad af forudsigelighed vil kravene til den interne forrentning mindskes. Der vil dog stadig være tale om et væsentlig højere krav til forrentningen, end man retrospektivt ville anse for tilfredsstillende. Dette skyldes ikke mindst, at erfaringerne fra Nordsøen viser, at det generelt har været væsentlig dyrere at udbygge felterne end budgetteret ved beslutningen om feltudbygningen.

Såfremt der skulle afholdes efterforskningsudgifter svarende til ca. 4 boringer, ville felt A give en forrentning på ca. 15 pct. i realværdier (jfr. spm. 54). En realforrentning på 15 pct. må betragtes som en acceptabel forrentning retrospektivt betragtet. På et planlægningsstadium, hvor mange usikkerhedsmomenter spiller ind, vil kravene til projektet formentlig ligge over 15 pct. realforrentning. Energistyrelsen er dog bekendt med, at kravene til forrentningen i forskellige faser varierer meget fra selskab til selskab, bl.a. fordi selskabernes selvforsyningsgrad af råolie varierer meget.

*Spørgsmål 59:*

Hvorledes agter regeringen at sikre udnyttelsen af små felter? Eksemplet i bilag III, tabel I og II, er ikke særlig ugunstigt for så vidt angår investeringer i feltudbygning og driftsudgifter (eksemplet ligner mere Skjold

med en høj produktivitet pr. boring og udnyttelse af investeringer i Gorm). Dette eksempel viser, at det er særdeles tvivlsomt, om nogen vil investere i et sådant felt, hvor forrentningen næppe overstiger obligationsrenten.

Og hvis nogen endelig vil foretage investering, ville de så ikke i hvert fald standse produktionen 2-3 år førend i eksemplet?

*Svar:*

Jeg har forelagt spørgsmålet for energiministeren, der har oplyst følgende:

Indledningsvis bemærkes, at små felter ikke nødvendigvis er mindre rentable felter, der kræver særlige foranstaltninger i skattemæssig henseende for at kunne sættes i produktion. Der kan derimod være tale om, at feltets egenskaber i forskellig henseende er sådanne, at omkostningerne ved at sætte det i produktion og ved driften af feltet er for høje til, at det kan betale sig at udnytte det.

Forud for selskabernes beslutning om at påbegynde efterforskning i et område foretages på grundlag af den tilgængelige viden om områdets geologi og allerede gjorte fund en vurdering af størrelsen af de fund, der kan forventes og den geologiske risiko, dvs. sandsynligheden for at gøre fund med de forventede egenskaber. På grundlag heraf kan selskabet ud fra sine kriterier for beslutning om investeringer i efterforskning og indvinding afgøre, om man overhovedet er interesseret i at påbegynde efterforskning.

Fører denne overvejelse til, at efterforskning iværksættes, og gøres der herefter fund, der er ugunstigere end forventet, hvad enten det drejer sig om størrelsen af indvindelige reserver, produktionsrater, kvalitet af kulbrinter m.v., vil det være en ny situation, hvor det vil være almindelige driftsøkonomiske overvejelser, der afgør om merinvesteringen i indvindingsanlæg vil blive iværksat. Lovforslaget om beskattning af kulbrinteindtægter er netop udformet således, at felter, der nødvendiggør relativt høje investeringer i produktionsanlæg pr. produceret enhed, beskattes lempeligere end felter med relativt lave investeringsomkostninger pr. produceret enhed.

Hertil kommer, at det i henhold til undergrundsloven er en forudsætning for at bevare retten til gjorte fund, at dette erklæres kom-